

Dyr, som ere overgivne til en temmelig vilkaarlig Behandling, nemlig den, at de, saa at sige, kunne blive slaaede ihjel af Enhver, der ikke synes om dem, naar han træffer dem paa et Sted, hvor han kunde være mistænkeligt ind mod dem, uden at der gives Eieren nogen Erstatning. Det er et stort Spørgsmaal, om dette er ganske billigt — jeg skal forøvrigt ikke gaae videre ind paa det Spørgsmaal, men man skal regne paa, at ogsaa dette Dyr, Hunden, har en Værdi og hos Mange holdes for at have en meget høi Værdi. Dette Dyr er blevet temmelig strengt behandlet her i denne Lov — jeg skal ikke være nogen Hundebeskytter, jeg elsker ikke Hunden, jeg gaar meget omkring paa Landet og bliver meget plaget af Hunde, men man bør alligevel huske paa, at der er en Bestiddelsesret med Hensyn til Hunden. Man er her kommen til en besynderlig Ujævnhed, man har paa den ene Side frigjort Hunden paa Landet for Skat, men paa den anden Side overgivet den til det personlige Had; jeg synes, at det var bedre at beskaffe Hundene og saa overgive dem lidt mindre til en vilkaarlig Forsølgelse.

N. Sage: Det var ogsaa min Hensigt at lægge et godt Ord ind for de sidstnævnte Dyr, og jeg haaber, at Loven ikke vil komme ud, udenat §§ 11 og 12 blive betydelig forandrede; thi de gaae jo egentlig i Virkeligheden ud paa aldeles at afskaffe Hunde i hele Landet. Hunden er i mange Tilfælde en tro Ven af Mennesket, den er i mange Tilfælde vort Hunspolit, og jeg tror derfor ikke, at man skal lægge an paa ved saa strenge Forholdsregler at udrydde den. Man kan, ved at have en Hund, komme til paa det Alleruffyldigste at blive sat i en Bøde af 50 Rd., og i Gjentagelsestilfælde det Dobbelte; dersom nemlig en Hund, som er befalet at skulle gaae med Mundfury, river den af, eller en faad Dreng tager den af den, saa er man strax underkastet en Bøde indtil 50 Rd. Naar man nu veed, hvorledes det er gaaet til i Løbet af det sidste Aar, saa forekommer det mig virkelig, at der er Grund til at sætte Mulkten meget lavt, thi jeg kjender mange Tilfælde, hvor Politiet, naar det blot faae, at en Mundfury

manglede eller tildeels manglede, strax har meldt Hunden for at faae de Bøder, som Eieren har at udrede og som, saavidt jeg veed, blive deelte mellem Angiveren og en eller anden Kasse. Det vil neppe synes forunderligt, at jeg, der i Modsaetning til den ærede sidste Taler er en Ven af Hunde og derfor har sendt mine Hunde ud af Landet, paa det Bestemteste maa sætte mig imod en Bestemmelse som den, der findes i Lovforslagets § 12; thi sæt nu det Tilfælde, at man er saa uheldig at ele en Hund, som bliver gal, og at den store Ulykke skulde indtræde, at denne gale Hund bed et Menneske, saa skal man efter Slutningen af § 12 erstatte al den Skade, der tilføies, og hvad er det for en Skade? Det er jo bekendt nok, at Bidet af en gal Hund er ulægeligt, at det er den frygteligste Død, der følger derpaa; skal man da betale det Menneskes hele Værdi, som den maatte komme til at bide? Det forekommer mig umuligt at vedtage dette ved en Lov, og jeg vil haabe, at Hunden bliver sat under en vis Beskyttelse, istedetfor at den og dens Eier her overlades til den allerwilkaarligste Behandling. Det er ganske vist, at, saavidt det er muligt ved Lov at indføre Regler, som kunne forhindre Udbredelse af Hundegalskab og de dermed forbundne stræffelige Følger, saa er dette ganske rigtigt; men jeg tror ikke, at det vil være muligt ved en saadan drakonisk Lov, som her foreslaaes.

S. M. Petersen: Uagtet der allerede har fundet ikke saa faa Udtalelser Sted over det foreliggende Lovforslag, har jeg imidlertid ikke hørt Noget anført om den Maade, hvorpaa et Dyrs Værdi skal udfindes, og som omhandles i den næstsidste Paragraf af § 8. — Ifølge denne § skal nemlig Politimesteren lade Dyret taxere ved 3 af ham dertil udnævnte Mænd; men da der her paa en Maade er to Parter, som staae overfor hinanden, nemlig Eieren og det Offentlige, saa synes jeg, at det kunde være billigt, at Eieren fik Lov til at udnævne idetmindste een af Taxationsmændene. Jeg vil ikke forudsætte, at Politimesteren vil falde paa at udnævne ukyndige Mænd til at foretage disse Taxationer; men naar der staaer Dyrene ansattes til den Værdi, de vilde have,